

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 732/2023
13.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Виолете Бојовић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 723/21 од 10.10.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 401/22 од 10.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2023. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Виолете Бојовић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 723/21 од 10.10.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 401/22 од 10.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 723/21 од 10.10.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити, уколико окривљени у року проверавања од 1 (једне) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу члана 297. став 5. КЗ у вези члана 86. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „А“ категорије у трајању од 3 (три) месеца рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и да плати Основном суду у Крагујевцу износ од 15.000,00 динара на име паушала и износ од 106.246,93 динара у року од 60 дана од правноснажности пресуде, а на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда и то на име вештачења од стране

вештака др Ненада Млађеновића, вештака Ненада Милутиновића, вештака др Милоша Годоровића и на име трошкова превозиња судског преводиоца Јулијане Вулетић Ђурић, као и да плати ОЈТ у Крагујевцу износ од 71.591,48 динара на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава тужилаштва и то на име вештачења од стране вештака др Ненада Млађеновића и вештака Ненада Милутиновића, у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, док ће о висини осталих трошкова кривичног поступка суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 401/22 од 10.04.2023. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Крагујевцу К 723/21 од 10.10.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Виолета Бојовић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поново одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Виолета Бојовић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП сматрајући да је доношењем побијаних пресуда повређен кривични закон по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело.

Према наводима захтева, оптужним актом окривљеном је стављено на терет да је поступио супротно одредбама члана 32. став 3. и 48. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а првостепени суд је након спроведеног доказног поступка, изреку пресуде уподобио утврђеном чињеничном стању и из изреке пресуде изоставио наводе оптужног акта да је окривљени поступио супротно одредби члана 48. став 2. наведеног закона. У образложењу захтева, бранилац даље наводи да је оптужним актом окривљеном стављено на терет поступање супротно одредбама члана 32. став 4. и 48. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, истичући да су наведене одредбе међусобно повезане, односно да је непоступање према одредби члана 48. став 2. тог закона предуслов за непоступање по одредби члана 32. ЗОБС. Сходно томе, нижестепени судови, према мишљењу браниоца, окривљеног нису могли огласити кривим за поступање супротно одредби члана 32. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер га нису огласили кривим и за поступање супротно одредби члана 48. став 2. тог закона, па радње за које је оглашен кривим не представљају кривично дело.

Из списка предмета произилази да је оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Крагујевцу Ктo 550/21 од 31.08.2021. године, окривљеном АА стављено на терет кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, које је према наводима оптужног предлога, извршио непридржавањем одредби члана 48. став 2. и члана 32. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па Врховни суд налази да су нетачни наводи захтева у делу у ком бранилац наводи да је окривљеном стављено на терет непридржавања одредби члана 32. став 4. и 34. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Према изреци првостепене пресуде, окривљени АА је дана ...2020. године, у ..., у стању урачунљивости, свестан забрањености свог дела, као учесник у саобраћају на путевима-возач путничког моторног возила „Citroen ...“, рег.ознака ..., крећући се улицом ... смером од ... ка раскрсници са кружним током саобраћаја са улицом ... и улицом ..., поступио противно одредби члана 32. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер је започео радњу скретања улево пре него што се уверио да скретање може извршити на безбедан и прописан начин, иако је био свестан да таквом вођњом може да угрози јавни саобраћај и доведе у опасност живот и тело људи али олако држећи да до тога неће доћи или да те последице може спречити, а до чега је дошло када је непосредно пре незгоде започео да се креће према десној страни раскрснице, а затим према левој, и тако претекао путању кретања мопеда марке „Томос ...“, рег.ознака ..., који се кретао иза његовог возила, у истом смеру, а којим је управљао оштећени, сада покојни ББ, услед чега је дошло до контакта предњег точка возила оштећеног и леве бочне стране возила окривљеног, након чега је оштећени пао на коловоз и задобио тешку телесну повреду опасну по живот која је у изреци пресуде детаљно описана.

По налажењу Врховног суда, у претходно описаним радњама окривљеног АА стичу се сва битна обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, односно субјективна обележја дела која се тичу урачунљивости и свесног нехата окривљеног и објективна обележја која се односе на радњу окривљеног која се састоји у непридржавању саобраћајних прописа, конкретно одредбе члана 32. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима којом је прописано да возач не сме да започне било коју радњу возилом у саобраћају на путу, у које спада и радњу скретања, пре него што се увери да радњу може да изврши на безбедан и прописан начин, и последицу која се састоји у реализацији конкретне опасности по живот људи, што је у конкретном случају, тешка телесна повреда ББ. Чињеница да је првостепени суд изреку пресуде уподобио чињеничном стању утврђеном током доказног поступка и из исте изоставио наводе оптужног предлога да је окривљени поступио супротно одредби члана 48. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, супротно наводима захтева, није од утицаја на постојање кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим.

Према томе, налазећи да чињенични опис кривичног дела за које је окривљени АА правноснажно оглашен кривим садржи сва законска обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, како су то правилно закључили нижестепени судови, Врховни суд оцењује да доношењем побијаних пресуда није повређен кривични закон

из члана 439. тачка 1) ЗКП, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Виолете Бојовић, неосновани.

Осталим наводима захтева бранилац окривљеног АА истиче да су судови пропустили да утврде број саобраћајних трака на раскрсници са кружним током, односно да ли је реч о једној или две саобраћајне траке, да ли је дозвољено претицање у раскрсници са кружним током са једном саобраћајном траком и да ли је оштећени био дужан да светлосним сигналом окривљеног упозори да ће извршити радњу претицања, што су, према мишљењу браниоца, кључне околности, које у захтеву анализира и о њима изводи сопствене чињеничне закључачке, налазећи да на страни окривљеног није било пропуста у вожњи јер му се оштећени налазио у тзв. "мртвом углу".

Из изнетих навода произилази да у овом делу захтева бранилац окривљеног само формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, док суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, коју Врховни суд није разматрао јер не представља разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП наводећи да је одлука о трошковима кривичног поступка незаконита, јер је суд обавезао окривљеног да плати трошкове оштећених на име ангажованог пуномоћника. Према мишљењу браниоца, законски наследници оштећеног ББ, чија смрт није у узрочно-последичној вези са предметном саобраћајном незгодом, не могу имати својство оштећених у конкретном кривичном поступку, па самим тим не могу ни имати право на трошкове кривичног поступка, па суд није могао да обавезе окривљеног да сноси те трошкове.

Изнете наводе захтева, Врховни суд оцењује као неосноване јер у побијаној правноснажној пресуди нижестепени суд није ни одлучивао о трошковима оштећених на име ангажованог пуномоћника.

Из свих изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић